

ABSTRAKT

Hlavní motivací pro zpracování této práce byl nedostatek jasně definovaného konceptu neurokognitivní rehabilitace pro pacienty s kognitivní poruchou v akutní fázi onemocnění, bránící v zavedení konzistentních postupů ve zdravotnických zařízeních. Dalším důležitým aspektem byla problematika neuropsychologického vyšetření v akutní péči, kde velmi často není možné provést podrobné neuropsychologické vyšetření přímo u lůžka pacienta. Klíčovou otázkou tedy je, jak efektivně identifikovat kognitivní deficity a následně plánovat neurokognitivní rehabilitaci v akutním prostředí, kde se počítá každá minuta. Důležité je také určit, kdo bude provádět neurokognitivní rehabilitaci v časných stádiích onemocnění. S ohledem na velký počet hospitalizovaných pacientů je nezbytné, aby tuto péči zajišťovali nejen psychologové, ale i další zdravotničtí pracovníci v rámci interdisciplinárního přístupu. Cílem této disertační práce je vytvoření modelu neurokognitivní rehabilitace v akutní péči, který bude sloužit jako základ pro Certifikovanou metodiku. Dále se práce zabývá výzkumem diagnostiky kognitivních deficitů a navrhuje postupy neurokognitivní rehabilitace u pacientů s akutním onemocněním mozku. Posledním výstupem práce je certifikovaný kurz Neurokognitivní rehabilitace v ošetrovatelské praxi, jehož účelem je poskytnout potřebné znalosti a dovednosti pracovníkům v tomto oboru pro poskytování této důležité péče.

Klíčová slova: kognitivní porucha; neurokognitivní rehabilitace; model kognitivní rehabilitace v akutní péči, CHC model; ACE-R; akutní onemocnění mozku